

PROTOKOL HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

POSUDEK VEDOUCÍHO

JMÉNO STUDENTA: **Bc. Pavel Bacík**

NÁZEV PRÁCE: ***Úskalí (ne)ratifikace Římského statutu a legitimita Mezinárodního trestního soudu***

HODNOTIL (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci ve firmě): PhDr. Mgr. Petr Jurek

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Cíl práce je vymezen na s. 2–3: „[h]lavním cílem je detailně se zabývat jednotlivými fázemi vzniku Mezinárodního trestního soudu se zaměřením na proces tvorby návrhu Statutu Mezinárodního trestního soudu v období před konáním Římské konference a během ní.“ Následně autor definuje podobným způsobem (tj. za pomoci sloves „zaměřit se“ a „zmapovat“) několik dílčích cílů. Autor ve srovnání s první (neobhájenou) verzí práce výrazně zmírnil své ambice. Otázkou však zůstává, zda je nezmírnil až příliš. Fakticky se totiž rozhodl provést pouze podrobnou deskripci bez jakéhokoli analytického záměru. To se mu nicméně podařilo, stanovený cíl tedy naplněn byl.

V návaznosti na cíl je nutné zmínit se o metodologii práce. Autor na s. 2 sice uvádí, že práce je případovou studií, realita tomu však neodpovídá. Bez jasného cíle předpokládajícího analýzu, k němuž by text směřoval, se totiž užití metodologie případové studie neobejde. Mimoto autor neprovedl jasné a explicitní ohraničení sledovaného případu (časové a konceptuální).

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Autor zvolil náročné téma, v němž se protínají pohledy dvou oborů – mezinárodních vztahů a mezinárodního práva veřejného. Vzhledem k oboru, který autor studuje, před ním stál nelehký úkol oba pohledy skloubit do uceleného pojednání. Autor se o to pokusil a v některých částech textu se mu to relativně podařilo (zejm. v části páté a šesté). Problémem však je, že ke komplexní syntéze mezinárodně-vztahového a mezinárodněprávního pohledu na problematiku by bylo třeba dát práci jasné směřování, tj. stanovit jasný cíl, k němuž bude práce směřovat. To se autorovi nepodařilo (viz výše). Čistě deskriptivní ambice neumožnila jednotlivé části náležitě propojit a budovat jasnou argumentační linii. Autor se o provázanost sice snaží, stejně ale text nemůže bez jasného „jízdniho řádu“ vygradovat a vyústit v sumu jasných výstupů (což je patrné na závěru textu, který sice sumarizuje podstatná fakta a zjištění učiněná v textu, ale chybí vyústění). Autor se alespoň snaží v rámci textu postupovat od obecného ke konkrétnímu, z hlediska časové osy postupuje chronologicky. Struktura textu tak nepostrádá logiku.

Pokud odhlédneme od zmíněných problémů, je třeba konstatovat, že předložená práce je informačně bohatým a svědomitě zpracovaným pojednáním o historii mezinárodního trestního soudnictví a procesu tvorby ICC. Autor nabízí řadu zajímavých postřehů a jednotlivá témata zpracovává dostatečně zevrubně. Zdařilí jsou v tomto ohledu zejména části, v nichž se autor výrazněji snaží o propojení politicko-diplomatické a

mezinárodněprávní roviny problémů (pátá a šestá část). Autor v textu přesvědčivě prokazuje, že se v daném problému orientuje.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Jazykový projev autora je akceptovatelný, byť se v textu objevuje poměrně velké množství chyb v psaní interpunkce. Autor řádně odkazuje na použité prameny a literaturu.

Autor práci založil na solidní rešerši kombinující texty z několika vědních oborů (mezinárodní právo veřejné, teorie práva a mezinárodní vztahy) s relevantními prameny.

Grafická úprava odpovídá požadavkům. Pouze seznam zkratek by měl být umístěn na začátku práce a nikoli na jejím konci.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Celkový dojem z předložené práce je rozporuplný. Autor prokázal, že je schopen o komplikovaném procesu vytváření ICC napsat smysluplný a informačně hodnotný text. Ve srovnání s první verzí odstranil většinu problémů formální stránky textu. Rovněž sladil vymezení cíle práce s jejím obsahem, především se vzdal ambicí prokázat, že ICC je legitimní institucí. V tom je však skryta hlavní slabina textu. Autor totiž původní analytickou ambici nijak nenahradil a práce tak zůstává v rovině pouhé deskripce, což ostatně autor doznává v úvodu. Toho je třeba vzhledem k argumentační bohatosti textu litovat, práce totiž skrývá (i ve stávající podobě) velký potenciál, který však zůstal z velké části nevyužit.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

Autor ponechal stranou téma dosavadního fungování ICC, přesto však z některých jeho tvrzení v závěru vyplývá, že fungování ICC hodnotí pozitivně (viz např. první odstavec na s. 123). V rámci obhajoby by měl autor zmínit argumenty, které ho k takovému přesvědčení vedou.

Na s. 124 se autor zamýšlí nad motivy, které stály za utvořením skupiny LMS. Na jakých argumentech autor založil svůj názor, že se jednalo (mimo jiné) o snahu „v určitých ohledech konkurovat Radě bezpečnosti a jejímu monopolu v oblasti ochrany mezinárodního míru a bezpečnosti“?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

V případě přesvědčivé obhajoby lze práci hodnotit známkou VELMI DOBŘE, v opačném případě se přikláním k hodnocení DOBŘE.

Datum: 28. srpna 2013

Podpis: